

Ի Ը

Ս. ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱՒՈՐՁԻ ԵԿԵՂԵՑԻՆ

Ս. ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՍԷՋ

1. Ս. ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱՎՈՐԻՅ ԵՒ ԵՐՈՒՍԱՊԷՄ,
րսս աւանդութեան.

Ս. ԼՈՒՍԱՎՈՐՁԻ ՈՒԼԽՄԱՎՈՐՈՒԹԵԱՄԲ ԵՐՈՒՍԱՊԷՄԻ այցելութիւն տուած ըլլալու մասին 1439 Թուականաւ ձեռագիր Յայրաւորք մը հետեւեալ կերպով կը գրէ «... թնայեցաւ ի շեռն Սեպուռ, որ եւ այժմ կոչի սուրբ Գրիգորի, ուսի եւ սանն կառեցաւ զնայ ի վերայ ծեցաց յԵրուսաղէմ. եւ այնպէս իջեալ ի լեռնեկ եւ անցեալ ի անրակ մի, առաքե տեղն ինրա Գրիգորս Բ. Սերովքեա... եւ ի տեղուցն իսայս կանգնեաց եւ Սերովքեա անուանեաց եւ այժմ գեղակ է տեղին որ իսայն կան հրաշագործք, եւ սնուն գեղջն կոչի Սերովքեք»: «... Ասնն դարձեալ թի երկու ինքնակայն . . . եկին ի Հոռովեայ յԵրուսաղէմ, եւ վիճակաւ բաժանեցին զՏնարիմակսն տեղակ, եւ Հայոց անկաւ Սեւրսն՝ Ս. Գողգոթան եւ Ս. Կարապետն եւ Ս. Յակոբն՝ եւ Ս. Գրիգոր կանքեղ կախեաց, ի Սեւրսն, եւ իւնքեաց զիջումն յուսոյն յԱսուծոյ . . . եւ յաղագս այնորիկ Լուսավորիչ կոչեցաւ» (Տաշեան Յոռակ, էջ 47): Կիրակոս պատմիչն ալ կը կրկնէ վերի խօսքերը, «եւ սանն կախեաց կանքեղ մի սուրբ Գրիգոր ի վերայ գերեզմանին Գրիգորսի, եւ իւնքեաց յԱսուծոյ աղօթիւք, առանց զգալի յուսոյ յուսանել ի Սուրբ Պատեփի տեղն, որ լինի մինչեւ ցայսօր նշանն»: Գրիգոր վարդապետ Տաթևացին հետեւեալ կերպով կ'արտայայտուի. «... ի սբ. փառսն Երուսաղէմ յառուր շարարու մեծ ի իւնքոյն ինրա վստեցաւ յոյսն 'ի սբ. Յարութիւնն» (Չեռան Հասոր, էջ 444). Գարձեալ նոյնը կը գրէ «Չորրորդ վկայ՝ յոյսն զգալի որ յինն ժանու ծագի ի գերեզմանեկ ակներեւ անեկայն մարդկան գոր ոչ կարեն զայս ուրանալ ազգն միտոյսց, զի տեսայնցն հաստիստ քան